

PATENTNI SPIS BR. 1983.

Oskar Tandler i Gustav Tandler, Grimmitschau, Nemačka

Klješta za niti kod razboja za tkanje sukna i platna, koja se mogu pomerati i izmenjivati.

Prijava od 11. jula 1922.

Važi od 1. aprila 1923.

Za pričvršćenje niti za platno na vratilu upotrebljavala su se do sada u tkaočnicama dva gvozdена štapa koji su međusobno bili sašiveni ili konopcem vezani. Za jedan štap pričvrstile su se niti, a za drugi platno na vratilu. Ovaj način vezivanja niti za platno na vratilu, koji je omogućavao namotavanje vezanih niti na vratilo, ima mnogo rđavih strana. Kad na primer konopac kojim su vezana oba štapa kod tkanja popusti ili se prekine, nastaju u robu greške, pa se ta roba mora, kao roba slabijeg kvaliteta prodati jeftinije. Naravno zavisi od toga, kada i na kome mestu konopac popušta ili se prekine. Ako se to desi na samom vratilu, onda je redovno 1 do 2. m. robe neupotrebljivo. Usled toga trpi fabrikant i tkalac osetljivu štetu.

Ovaj način vezanja nezgodan je i zbog toga, što se šivenjem štapa za platno na vratilu i šivenjem štapova međusobno platno na vratilu slabi u tolikoj meri, da ono s vremenom postaje neupotrebljivo pa se mora odrezati. Montiranje novog platna veoma je skupo, jer je zato potrebno mnogo vremena.

Nepraktično je dalje i to, što su se za razne širine platna upotrebljavali štapani raznih dužina. Za izabiranje i ušivanje tih štapova trebalo je mnogo vremena, prema tome i mnogo novaca.

Niže opisani izum doskočio je svima gore navedenim nedostacima. Izum se sastoji u glavnom u tome, što su oba štapa vezani međusobno metalnim vezačima. Ti

vezači su veoma čvrsti i dugotrajni pa se razboj može više godina bez defekta upotrebljavati. Sila u zategnutom platnu ne prenaša se na klješta pomoću konopca nego pomoću metalnih vezača. Takođe i krajevi štapova nisu više vezani konopcem nego metalnim vezačima u kojima se štapani mogu okretati. Gvozdени štapani sastoje se iz dva dela tako, da se jedan deo može u drugi ugurati. Usled toga nije više potrebno štapani menjati, jer se oni mogu na svaku dužinu istegnuti.

Priloženi crtež prestavlja nam izum sa svima njegovim detaljima.

Slika № 1 prikazuje osnovu izuma.

Slika № 2 prikazuje podužni presek.

Slika № 3 prikazuje pojedine detalje.

Pošto se izum odnosi samo na vezu niti sa platnom na vratilu, to ostali deo razboja nije na slici ni prikazan.

Niti a namotane su sa jednim svojim krajem na vratilu b a sa drugim krajem pričvršćene su za štap c. Na isti način pričvršćeno je platno d jednim krajem za vratilo e a drugim krajem za štap f na taj način, da je platno oko štapa najpre omotano a onda sašiveno.

Na onom kraju platna, na kojem se štap f nalazi, nalaze se na platnu rupice g koje opšivene upravo tako kao i rupe na haljinama kroz koje uvlači dugmad, da se ne bi iskrzale. Kod tih rupa g izrezano je i platno tako, da su štapani na tim mestima posve goli. Kroz te rupe g pričvršćeni su metalni vezači h koji štap f sa štapom c vezuju. Metalni vezači h sastoje

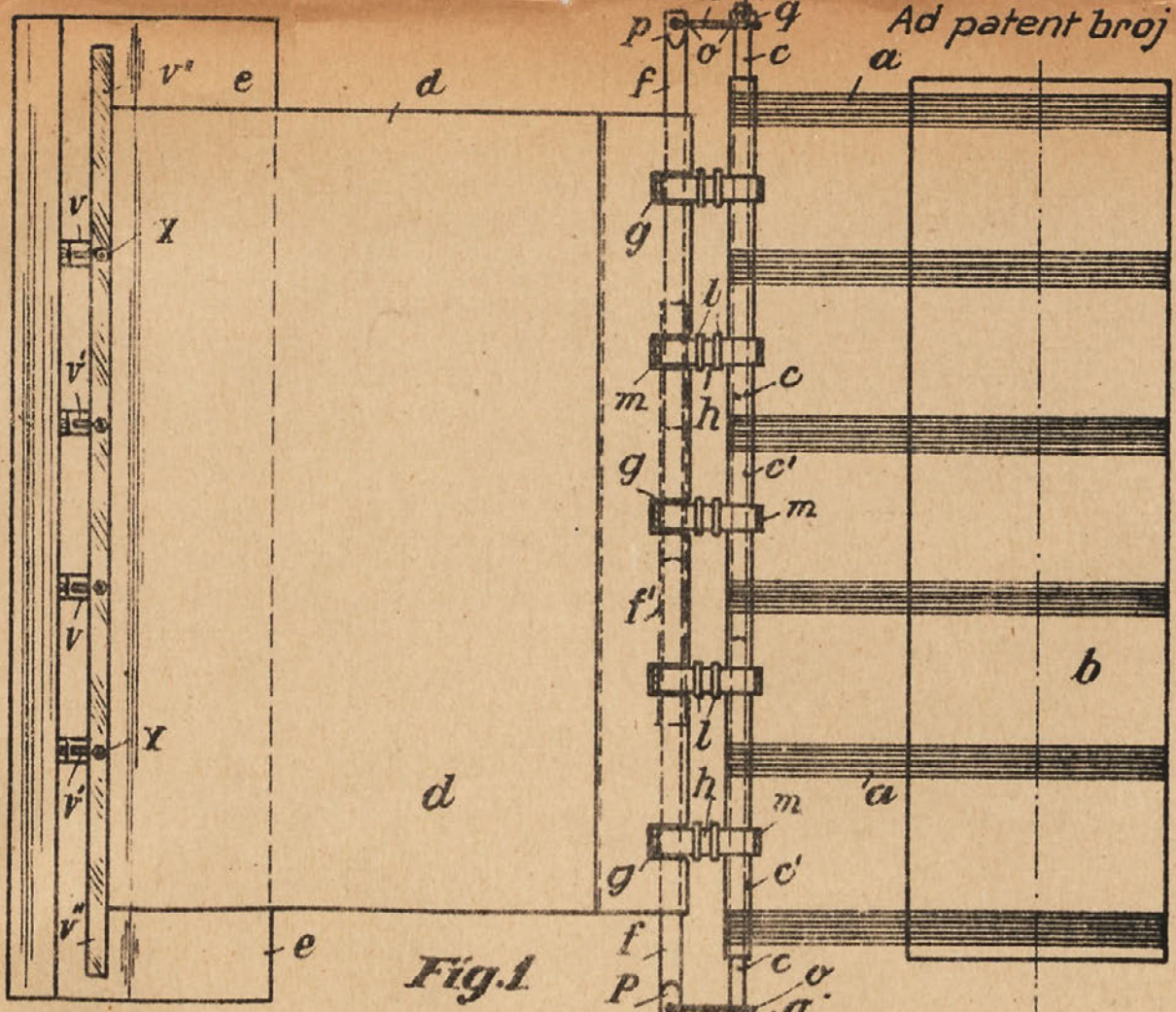

Fig. 1

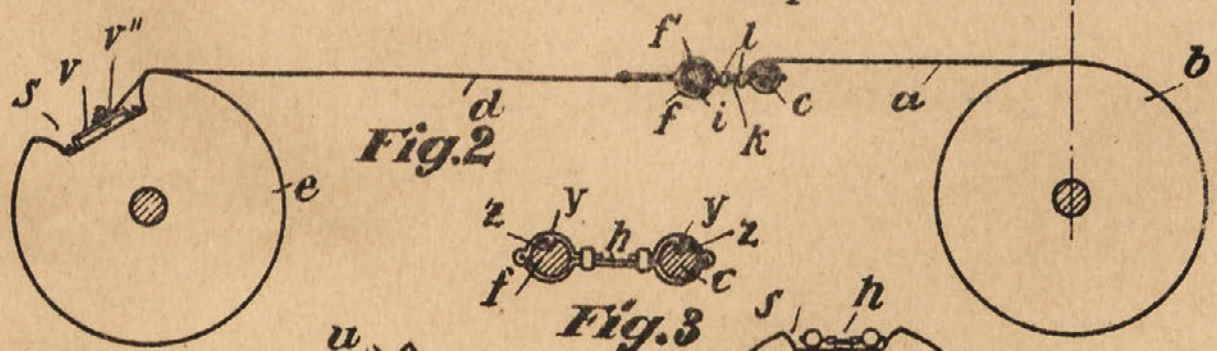

Fig. 2

Fig. 3

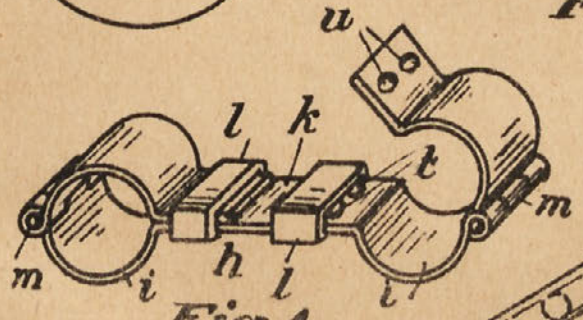

Fig. 4

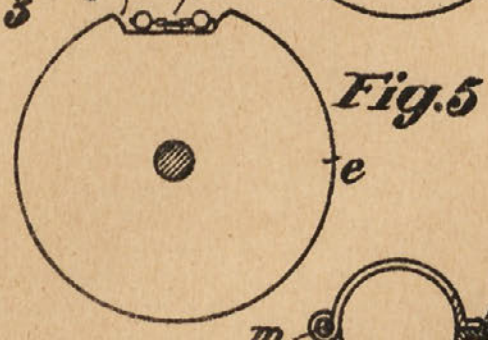

Fig. 5

Fig. 6

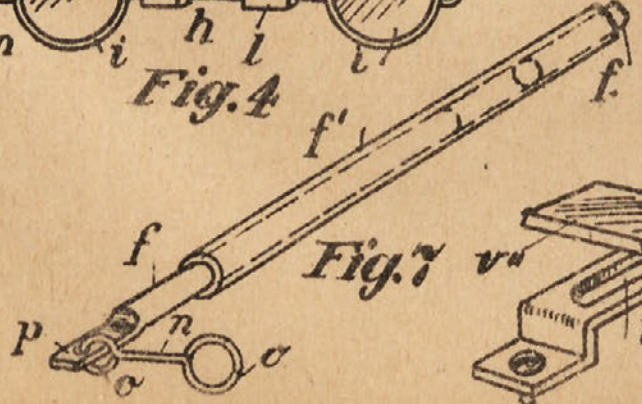

Fig. 7

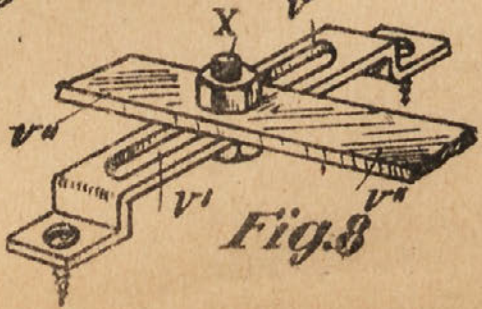

Fig. 8

